

ИЗМЕЂУ БАХА И БРАМСА

Сонате за фортепиано и виолу на прелазу између две епохе

Растко Поповић, виола и Маријана Савов-Стојановић, клавир

Програм:

Алесандро Рола (1757–1841)

Соната за виолу бр. 3 Це-дур, VI 323

Allegro

Romance: Andante

Prestissimo

Јохан Непомук Хумл (1778–1837)

Соната Оп. 5, бр. 3 Ес-дур

Allegro moderato

Adagio cantabile

Rondo con moto

Јохан Непомук Хумл (1778–1837)

Фантазија из Потпурија, Оп. 94

О програму

Док виолина као солистички инструмент доживљава експанзију крајем XVII и у XVIII веку, а виолончело у XIX, виола посебну пажњу добија тек током XX и у XXI веку. Свакако да је и раније било композитора који су виолу чули као примаран инструмент за изражавање својих идеја - средњоевропска музичка сцена у периоду берлинске, манхајмске и бечке школе композитора (средина и крај XVIII века) довела је до 'првог открића' виоле као солистичког инструмента, па је написан значајан број дела са водећом или изразитом улогом виоле. Такво 'солистичко' усмерење ка виоли присутно је у делима Штамица, Ванхала, Хофмајстера, Дитерсдорфа, Хумла и Роле чије сонате за фортепиано и виолу, као и концерти за виолу и оркестар, на неки начин, представљају 'попуњавање празнине' коју су у тим жанровима оставили велики Моцарт, Хајдн и Бетовен. Посебну пажњу привлаче дела посвећена виоли аутора из генерације која се налази посве између две велике епохе - класицизма и романтизма. Можда најбољи Моцартов ученик - Хумл, и вероватно једини признати Паганинијев учитељ - Рола оставили су своје посебне 'дарове' виоли. У истом периоду велику експанзију доживљавају различите верзије фортепиана и раних клавира у транзицији, чија нестандардност механике и облика доноси значајне разлике у артикулацији и боји тона, поготову у односу на савремени клавир. Три дела на програму приказују три различита третмана ова два, за то време нестандардна инструмента - виоле и клавира, посебно у жанру класичне камерне сонате која ће се касније кроз историју успоставити као еталон 'културе музицирања'.

О уметницима

Маријана Савов-Стојановић и Растко Поповић започели су сарадњу 2013. године. Дуо се бави истраживањем и интерпретацијом репертора за виолу и клавир ослањајући се на принципе историјски информисане праксе извођења. Више година изводе концерте у оквиру оригиналне програмске серије под називом *Између Баха и Брамса* коју чине репертоарски помало запостављена дела оригинално написана за ова два инструмента. У питању је музика композитора средњоевропске музичке сцене у периоду манхајмске и бечке школе (средина и крај XVIII века), као и дела аутора из генерације која се налази посве између две велике стилске формације - класицизма и романтизма (крај XVIII и

почетак XIX века). Поред серије Између Баха и Брамса дуо изводи програме у којима истражује франкофону, па затим и руску музику за виолу и клавир укључујући како оригинална дела, тако и аранжмане и транскрипције за овај састав. Маријана Савов-Стојановић и Растко Поповић наступали су, између осталог, у великој сали и музичкој галерији Коларчеве задужбине, галерији Српске академије наука и уметности, свечаној сали Скупштине града Београда, великој сали Студентског културног центра у Београду, Народној библиотеци Србије, као и салама различитих културних центара и музичких школа у Београду и другим градовима у Србији.

Након више година успешних концерата са серијом *Између Баха и Брамса* уметници даље настављају истраживање помало запостављеног репертоара за ова два инструмента.

Растко Поповић је завршио дипломске, специјалистичке и докторске академске студије виоле на *Факултету музичке уметности, Универзитета уметности у Београду* у класи проф. Дејана Млађеновића. Мастер студије виоле је завршио у Норвешкој на *Универзитету у Ставангеру*. Школовање је завршио са највишим оценама. Похађао је бројне мајсторске курсеве виоле, камерне и ране музике код реномираних уметника. Освојио је награде на националним и међународним такмичењима, а између осталог 2004. је освојио другу награду на Међународном такмичењу Музичке омладине Македоније *Музичари новог миленијума*. У периоду од 2002. до 2011. године свира у различитим оркестарским саставима: *Jeunesses Musicales World Orchestra* (2002/03), *Гудачи Светог Ђорђа* (2004/05), Симфонијски оркестар РТС-а, *Stavanger Symphony Orchestra* (Норвешка), итд. Од 2011. године ради на Факултету музичке уметности у Београду где је тренутно у звању ванредног професора на Катедри за гудачке инструменте. Поред класичног виолског, камерног и оркестарског репертоара, активно се бави историјски информисаном праксом извођења музике 17. и 18. века као стални члан ансамбла *Београдски барок*. Свет савремене и алтернативне музике истражује и кроз свирање електричне виоле - 2006. започиње ауторски уметнички пројекат *Сам свој сопствени рингишил* посвећен електричној виоли као примарном музичком медију.

Маријана Савов-Стојановић рођена је у Београду, где је завршила основну музичку школу у класи проф. Јелице Веселиновић и средњу музичку школу у класи проф. Милене Митић. Дипломирала је на *Факултету музичке уметности, Универзитета уметности у Београду*, у класи проф. Игора Ласка. По завршетку студија одлази у Америку где магистрира на *Универзитету Џорџије* у класи проф. Евгенија Ривкина. Две године се потом усавршавала код проф. Олге Радосављевић на

Кливлендском конзерваторијуму. За време студија у Америци радила је и као професор клавира и корепетитор. Похађала је више курсева на којима је радила са професорима Арбом Валдом, Сијавусом Гацијевим, Еленом Гречниковом и другима. Током школовања била је награђивана више пута на такмичењима ученика и студената музике. Неступала је на концертима у земљи и иностранству - као солиста и у камерним ансамблима. Од 2008. до 2013. године свира у клавирском дуу са Ланом Родић наступајући у културним центрима Београда и Руме, галерији САНУ, Студентском културном центру у Београду, Српском културном центру у Паризу и на интернационалном такмицењу *Едвард Григ* у Ослу, Норвешка. Од 2003. године ангажована је у музичкој школи *Јосип Славенски* у Београду као професор-корепетитор.